

Pacific Herald.

REGISTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

No. 52

Parkland, Washington, 27th December 1901.

11te Aarg.

Et Julekred.

Tidt Gud i her er Helt,
Tidt Guds Helt er her;
Gud har til til os givet,
Helt har det os givet;
Han allt os alle glæde,
Og dette givt han os
Mens alle Engle forbede
Et Julegaver os.

Og hvilken hellig Gaver
Hans egen hellig Son —
Jordet vi Jul kan have,
En Gelt kan rig os ejer,
Den os i ton os glæde
Og glæde Julefest.
Tidt Gud er det tilhøede,
— Hans egen Son vor Gjæst.

Og han vil hos os være,
At drage os til sig.
Og læsse os i Hære,
Og blive os ved Fortig.
I vor Øjebud sig slæber,
Og fører det i vores Sted,
Og fører over Hader,
— Den Gud da være ved!

Gud viser berfor sendie
Hon jo sin Son bæreb,
Hans Farbudske bænbe
Vi al hans Hjælighed;
Og Juleklosterringer,
Og Engle siger med,
Og os det Budslab bringer,
At Gud er ikke ved.

Fortjente vi den Hære,
Vi kom i Synden last?
Det han vil frelse vorre,
Og med voet Regnslab haer,
Derfor han los sig habe
Og gav os Julens Bud,
Derfor han led og usæde,
Og opfød, — han vor Gud.

Son lab fun Salmer flinge
I Julens glæde Tid
Rør Kirkefester ringer,
Gaa træd fun du herhåb
Og Jesubornet ligget
I Maadensbænne,

Hør alle Syndet sige,
Tidt her er Livens Tid.

Min Gud hjælp mig at leve
Ved alt det du har sagt,
Og som du led mig vild
Stal nistib hoo ved Mægt,
— Ved mig med Jul for Tid
At være glad og frø
Og mig i ham forusie,
Som gav mig Bergets Tid.

D. Jonassen.

Julebetragtning.

1 Tim. 1, 14.

Det er et troværdig Tale og altid
verdt at annammes, at Jesus er kom
men til Verden for at gjøre Syndere
fælle, blandt hvilke jeg er den farligste.
For end Gud gør noget fan inact
Menneske vore Guds Maadgiver og
lige, hvad der poser sig bedst for Gud
at gjøre; men ejer at Gud allerede har
gjort noget og aabenbaret det for Men
nesket, da han vi Mennesket ved Guds
Maade vistnok indse, hvor hellig og
Gud verdigt det er. At dette er faa
ledes har Gud selv vist, da han engang
sagde til Mojs: „Du kan ikke se mit
Visjon; du skal se mig dogha.“ 2 Mos.
33, 20. 23.

Seuldes har det sig da ogsaa med
det, som Gud har gjort, da Mennesket
var salben i Synd og berved i timelig
og evig Elendighed. Intet Menneske,
ingen Engel, ingen Elendighed havde
funnet være Gud paa det Spørge
målet: Hvad skal jeg nu gjøre med det
folbue Mennesket? Dien ejer at Gud
har aabenbaret Mennesket det, som
han har gjort, han ethvert Menneske
vistnok med Glæde og Forundering
indse noget heraf, hvor hellig og Gud
verdig denne hans Gjerning er.

Dette viser ogsaa Paulus i vor
Text, naar han beri for det første siger:
„Det er en troværdig Tale, at Jesus
Kristus er kommen til Verden for at
gjøre Syndere fælle.“ Apostlen vil
med disse Ord sige: Det er sandt, at

Guds Son er kommen til Verden og
er blevet et Mensesse for gjøre Son
ere fælle; dette lydes nærlig et vort
ofdelig utroligt; men trods dlo, o
Mennesket, paa det! Hader, og du vil
hurti blive overbevist om, hvor hellig
troevaligt det er.

Det er det ikke vifselig saa? Vistent,
Gud har icke hellige Gudselsker, han
hater illi hans Væsen; man har ene
Side er han hellig, retfærdig og jæb
der, og paa den anden side af uude
lig ejerlighed, Maade og Mægt.
Ooch fulde han nu ejer, da Mennes
ket havde overtrædt hans hellige Lov.
Stalde han konse uten videre han
ejrighedt Mennesket netz Synd og uben
sikret vistnok mit i Kristus. Det
aldrig, for havde Gud gjort det, for
havde han dermed aupti at aabenbar
si, som en hellig og retfærdig Gud.
For er ikke den en uretfærdig Dommer,
som ud n videre retfærdig eller dog be
næder alle Forbrydere? Ejret der
for ikke Gud selv i sit Ord: Den, som
figer den ugodelige at være retfærdig
og den retfærdige at være ugodelig, de
er denne Herren en Uderstignelighed!
Og det stunde Gud selv gjorde Wien
endnu mere! Gud havde ikke alene
med Stabelen iudsættes sin Lov i
Menneskes Hjerte, men han havde ogsaa
truet Mennesket i d. timelig og
evig Tid, hvilket overtrædte hans
Lov. Harde nu Gud uden videre be
nædet sindne Mennesker, saa havde
han dermed for alle Skadningerne i Gjern
inger effærct, at han heller ikke er
sandbi; han er lig en albernsag ha
der, som vistnok giver sine Barn alle
daende Besalinger og truer, men hvem
en gjennemforer sine Besalinger eller
udsæter sine Trusler. Det, saa vist
som Gud er hellig, retfærdig og jæb
der, ja vist er det ogsaa, at han ikke
tunde uphere sin Lov og lade sine Tru
sler uopfyldte; saa vist maatte megen
men ethvert Begivenhed af hans Lov
blive opfyldt; hvilket da Menneske helst
forti er: „Sandelig, indtil Hjæ
relsen og Jordens Isprægt, skal end ikke
en den mindste Bogstav eller en Tæbde 2 Rot. 4, 4.

regna af Læren, fordi alt er Heel.“

Men nu er, som sagt, Gud paa den
anden Side ogsaa fuld af uundelig
ejerlighed, Maade og Mægt, ja, et
vældige, brulende, evigt oversynde han
af ejerlighed, hvormed han omfatter
alle sine Skadninger. Daa Grund af
denne ejerlighed funde han berfor
at ikke andet end ville arbebe Mæ
neskelsejten, som ved sin egen Glæb
var blevet los elendig, og ejere den
evig fælighed.

Hvad gjorde nu Gud for at Mæ
neske funde blive fælle og frit af hans
Hellighed, Retfærdighed og Gudsels
ke? Han del fore hans uundelige ejer
lighed, Maade og ejerlighed paa
eneste lidt lande fra Lærbraadet.
Han blev født et Menneske og betalte i
Menneskets Sted ved Gjerning og
Videlse deres uundelige Syndestyrke.
Allerede som et nydt Menneskebarn
er vi ham berfor idag i den allerdy
belige Hornedælle, hvort i elestige
Klæde, i Stalden, og som Guds Lam,
der bærer Verdens Synd, liggende i
Græben, hvor over Hellighed og ejer
lighed, Retfærdighed og Maade, Guds
elskelse og Mægt forsonede veller
hværd haanden.

Vistnok er dette Under saa stort, at
intet Menneskes Forstand, ja, ingen
Engels Forstand kan fortætte det; men sig
selv: Kun der gives en Gjerning, som
er Gud mere værdig end en Saadan,
noen, ligesom det, alle Guds Hjæl
pommendeber ofteviller sig og intet flæt
beti som den strænkte Vibbagfælt.
Kun der altid gives et Under, som er
mere trostrodig end dette Under over
alle Undere!

Gud eber berfor ikke forvirre os, at
vi nu er saa mange, som ikke længere
troer paa deres Forstånnings Under.
Dett kommer sandelig ikke heraf, at icke te'
Under ikke er trostrodig, men, som
Apostelen siger, af at „denne Verdens
Gud har forbladt de mægtige Sind,
f. t. at Evangelists Opstæning om
Kristi Hellighed, han, som er Guds
Lillede, ikke kunde finne for dem.“ Walther. J. K.

Det var, som om hædede Død tog et
Svært fra ham; han flyngede den
friske Kæm om hænde og træsede Hjor-
lovelstethuset paa Vigens fine Mund.
Da kom Fru Ingeborg i Gulestør ned
ad Trappen. Hans Argen og Sy-
bille vaglede endnu et stille Blit, men
Fru Ingeborg holdt Hænden hjerlig
velkommen i sit Hus og bad ham at
finde sig i hænden og Tobiis & Pleie.

"Jeg havde jo aldrig funnet komme
i bedre Hænder!" sagde han ridderskig
og trak hænden Haand til Væbrette.

Hun smilte — for første Gang i sin
Lidelse — og hænden Blit strekkede
Sybille. Da fuldte hun paa Ejener-
ne, og om en Stund hællede
Ingeren paa et mygt Lele i et af Vor-
gens lyse Rum; men ved hans Side
satte Tommeren, hvis største Lidelse og
Lykke var kommen fra Hælen, som
hans troldede Mund.

Bredow løb sig snart ved de to
Kvinders troldste Pleie, og da de første,
stjonne Marskage kom, gav han hænden
paa den elledes Kæm gennem Haven.
Det unge Voros Troldom blev endnu
helt hemmelig, tun Fru Ingeborg
vildte om den, for Hans Argen vilde
bede Kurfurstinden om Subilles
Haand; deraf kom det, at den guldne
Vændering endnu manglede paa hænden
Haand.

Fra ton Wippeben har Sille og sagt-
modig sin Lidelse og plædete sig helt
over Venindens vblomstrende Lykke.
Det var en Velgjerning for hænde at
finne jærga for to Meunester, som hun
hørdt af; fulde hun hæve været alene
paa de enhojme Tomter — saa vilde
hus være jæsten ned i Sæt, og jærg-
modige Tomter.

Saa kom Mai med sin Duft og sin
Blomstring. Saen hiljebe Heden
igjen, saaledes som den pleide at gjøre
om Baaren, og det syrang ud og spil-
te paa alle Steder. Den unge Sæb
vredte sig med hvidkront Efter over
den opnagnende Jord, Blomsterne duf-
tede ved Eiven, og i Muren kom de
jæne sprudlede Hinstabber tillyne.
Men det ville, hvilke Sæt var blevet
endnu mere enjouet, for den unge Her-
stærinde var gaet bort for ikke at kom-
me hjem igjen. Med kaaretske Dine
vendte hun sig efter og efter i m., og
hændes æble Ganger syntes at forstaa
hænde, for den næste ved hvort Stridt.
Hans Argen og Sybille red tauje ved
Sidn af hænde. De tog Det i hænden
Lidelse; havde det haaret i dees Mægt
at leste den, los hæpte de gjort det.

Fra Græsken ved Gerlach stod foran den duftigt Mægenhus drøg jublende

Døren til sit lille Hus, da Ingeren
med de to Kvinder red ind i Lichten-
berg. Hon svang sig ud af Sædelen
og holdt Ingeborgs Stigbaile.

Den gamle adelige Frue brost i
Graad, da hun saa sit elledede Barne-
vær i Gulestør, og Ingeborg måtte
gjøre alt for at berolige hænde.

Sagte og venligt forte hun hænde
ind i Huist, og da de sad hæggeligt
sammen, os hun saa, hvor stille og
engiven hændes Hudding var, da blev
hun osaa mere rolig i, jen og lob den
unge Kæle fortælle, hvad hun havde
opleveret. Den sidstevarnte vilde altid
være hos Bedstemoderen, som derover
værede sin højeste Glæde. I det lille
Hus var Sam u. l. for to, Ingeborg
lod sin Brudestat hente, og snart var
hændet Voros pent og hæggeligt ind-
rebede. Om Knoldene var de øje
hos Kurfurstinden, der havde taget
imod Ingeborg med hjerlig Telt-
gelse og hjerlighed. Hun indbød ille
andre til Gæster, naar hun havde de
to Enter hos sig, og saaledes var det
bare det lille H. & Sæt hvore Ræbs, be-
staaende af Bredow, Sybille, Esti
Sofie von Alvensleben og Hespr. Hen-
som Ingeborg lærie at hjælle.

Bredow blev inati efter sin Tilbage-
komst udvænt til Marskall; han havde
langs udfor dette Hændes Pligter,
men Navnet havde han ikke hørt.

Gjæbet røste hem fuld af Glæde
Haanden, da han om Morgenens ejer
si Tilbagelomst bod hænde om Sy-
bille og fortalte hænde alt, — det havde
længe været hændes Ønske at se de to
forenede, men hun havde svært paa
om Sybille knude over inde Vorger-
hænden. Vængt iab den æble Kvinte
med den rø Væsel i si Vænde og
taaflag angaaende Hæmtiden, men
da maaste hun komme, som var Hoved-
gjenstanden for Hædelagningen; fuld
af Lykke og sjovnere end nogensinde
for git hun ind; da hun saa Bredow
sæde v. d. Siden af Kurfurstinden, gjæ-
tede hun alt, og en sagte Gladme flot
over hændes Knæ, men Gjæbet tog
hænde i Arme og forte hænde til den
elde.

"Du har jo for langt siden vært i
min," sagde han, idet han træsede
hænde til hænde og fortalte hændes Væber,
"men jeg maaer dog med al Mægt
om dig, mit Livs Solstien!" Hon stak
Brænderingen paa hænden Haand, og
lyhalig saa hun op til ham.

Gjennem de aarne: Vinduerne ligete
Baaren med sine Blomster, pjevene

Væxterne, Fra Slothoppellet fulgte
Slæfferne til Mængengudselskabet. Ingeren
hænde holdt Hænderne og saa
op, men Sybille lagde varemest de fine
Ringre under den røde Haand, og
fra det unge Voros Vorbet slæng det hel-
lige Hæderor. "Amen," sagde Kur-
furstinden, da de var færdige. "Døren
sågne og bevare ebens Udgang og Ind-
gang!"

Præstetj. Kirkegång.

Godt det er i Herrens Hus at være,
Trostig den, der har sin Tilflugt
d. t. —
Den, som Herren ør, skal han
have
Ham at sangt, han er bedst nært.
Nært til Trost, til Kraft, til Frejd og
Gæne;
Ham at høre, syng iet hans Pris,
Nært nært alt vi har ei synes leve
Mindstes Tilflugt iha Ordens Ris.

Han er den vor Sjæl tanke nærmest,
Han er Viens Hylde, — Hjerlig-
hed —;

Etu de aabne, smme Fællesrose,
Fæl hænk, Hændens Læggrige Fred.

Da, ja da hvad fa: jeg bedre sig:
"Gud med os," hoo er es va imod.
Men han skal sit eget Død freviget
Stal et altting fælde ham tilfædt!

Herrens Hus er hærlig Roadeus
Gjennem,

Der hans Ejendomme til es af et er,
Brennen & Røg' de andre Væller iæmme.
Og vor Gjerning skal v. v. vorde hært.

Maa vor God sig dæbben øste vende,
I den Mandebæg, som modtager-
lig er;

Maas vor Trods Væpe klar tan-
brænde,

Og vor Kæsses Været ligge net.

Saa skal Brugten af vorr Væf i
fættes,

Saa vor Gjerning skal sig b. e. ud.
Som et Gir, der skal holst hænde,

Og vor Hæd skal vorde manges Sud.

Ja, "vel gjort" du tes og gode
Tjenet,

Og tilslag fra Almagis hellig Mund:
Blive vil en Ven, en Statig men i
Et værd at regne her; vor Tængnis

Gænd.

Louis G. Chirile.

Bøger til salgs.

synodens Salmebog. I Skind-	
bind	\$ 65
" "	med rødt
Snit og forgyldt Kors og	
Kalk	1.00
" "	
med rødt Snit og Al-	1.75
bumsspande	
Synodens nye, engelske	
Hymnbog, baade Tekst	
og Musik	75
Norske og engelske Bibel-	
bistriker	25
Katekismar	15
Jøssendals Billed ABC	15
Syno alberotninger, Paci-	
fic District	25
Ny Testamente	25
Spar Tid og send til os efter	
disse Bøger.	
Adresse	
Pacific Lutheran University Aspin	
Parciale, W.	

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST.

TEL. MAIN 239 TACOMA

The
Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted al. over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St Louis, Mo.

DR. J. L. RYNNING.

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE BLACK 1391.
RES. WHITE 81.

TACOMA, WASH.

Det er ikke pas, "Gæld," for 50
om Mæret.

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.
assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnement-Vilkaar:

Et Aar..... 50 Cts
Boks Maaneder..... 25 Cts
Ell Europa pr. Aar..... 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send ben hæft i Money order eller læg 50cts. i Solv i Brevet.

En eller To Cent's Præmier modtages også. Men Præmier paa 5 eller 10cts. kan vi ikke bringe.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Sættelmenter og Menigheder modtages med Tid.

Sövnlos hæd

Nervesvænde, træt og tung-været, d. Hoved, der søger hvile, finder ikke uasbrudt Ontumlen og febrilsl. Kro. Underlige Forstillinge — ubestemte Forudanhydninger — syde Sindet med foruroligende Tanter intil Mogenen bringer sin rasende Hovedpine, plænelege Sindelag samt Tab af Appettit. Lad Nerverne saa h. ikke — bry dem op — og De vil synaa en mild, hvilefuld og forsikrings-Søvn.

"Min værste Plage var Søvnlos-hæd. Jeg var nervøs og urolig, og pleiede at tunle omkring i tinevis. Havde ingen Kræftighed og måtte give op min Forretning. En Blæse af Dr. Miles' Nervine bragte mig atter paa Venene."

Simon L. Gibson,
Ergerton, Ills.

DR. MILES'

NERVINE

giver den jæde Søvn, der er sær vedligeholdelse af Venene og Gjæl.

Salges af Apotheker under Garant.

Dr. Miles' Medical Co.,

ELKHART, IND.

Om Prestens Forskyttelse.

(Indsendt af B. Korn).

Der er i Nr. 32 (Ode Aug. d. 2.) af "Pacific Herold" givet en Besvarelse af det Spørgsmål:

"Hvile Henlyne bør den Prest have, som skal bevare en Kaldelse bort fra sit nuværende Virkesfelt?"

Besvarelsen er efter min Overbevisning rigtig forsaaadt som de aarsortie Principer efter Gu's Ord er naengribeslige. Men det forekommer mig dog, at der er et Par Punkter i disse Principer, som der er lagt for lidet Vægt, og at der er en Pligt, hvis Opførsel ikke er omolt uden i Fortgangende og i en Mellemstæning.

Det ene af disse Punkter er, at den Menighed, som i den treenige Guds Navn sender Kald til en Prest, som viser i en anden Menighed, har sin Ret til at hænde Presten fra den samme Bud og efter de samme Principer, som den Menighed, der har Presten.

Det andet Punkter er dette, at både den Menighed, som hænder Presten, og den Menighed, fra hvilken han bliver hændet, har i Gu'sk. at sammenligne, hvilke Grunde der er for, at Presten efter hans Evner og Gavn istrengt mere paa det ene Sted end paa det andet.

Disse to Punkter, som er de afsjænde ved enhver Forskyttelse, er i hin Besvarelse kun nævnte forsaaadt som Presten selv skal danne sig en Mening. Ja, der er endog sagt, at om Prestens selv er kommen til Skæthed, saa "bør han, om det er ham muligt, haade for og under Sagens Behandling og Afgjørelse i Menigheden, ikke robe sin Mening, men kun hjælpe Menigheden til i frihjælt Alvor frit og ubundet med fuldt Overlæg og udelt Hjerte at komme i Sagen saaledes, som hver ukelt ser den."

Der er ikke sagt, hvorledes Menigheden skal komme til at danne sig en endrigtig Mening om, hvor Prestens Søvn mest ulænge. Der er kun sagt: "den eneste Undtagelse, vi kan tænke os, er at Menigheden, trods Saamindelse og Bæretælse af erfarte Troesbrødre dog håndtere efter særhedsgrænsen hæderlige Gjælds-tænker, at Farsands Størrelighed set ikke hæmpe hænderne tro, at det var stært i Strebekæmpelse."

Hvæn dindest Velst. Isc. en. Venligst fortæl Menigheden paa hvilke grunde i frihjælt Alvor, og hvorledes Velret-

ten af erfarte Troesbrødre skal jøges, dette siges ikke ligejtem. Heller ikke siges der no et om, hvad man skal gjøre, naar Menigheden af "Troesbrødre" modstætter sig, h. ab man af altdige Grunde maa tro er Guds Vilje.

Der er et Par Punkter i den samme Pastoralthæologi, hvoraf Forskytteten af den omtalte Article har citeret, som jeg dersor troer det rigtigt at anføre.

Dr. Walther siger i samme § 50 Pag 412:

"Men der opstår heraf en ny Bevægning: Om den tilsligere Menighed for Samvættighedens Skyld er forbundet til at opgive den Kaldelse til den Menighed, i hvilken d. r. er større Myte at haab. Svaret Da tage vi af det aarsortie Sted:

1) Dersom Presten for Samvættighedens Skyld er pligtig til at anse den nye Kaldelse for et retmæssigt, guddommeligt og til Kirrels store Gavn tilhørende Kald, saa følger, at det er ret, at de ikke mod Guds Vilje skal holde paa ham.

2) Isærdeleshed også
2; for at det ikke skal saa Udbeseende af, at de vil anmaaße sig et absolut Herrerdomme over Kirrels Ejendomme, men at de meget mere erlænde sig skyldige til at hænde Presternes ordentlige guddommelige Kaldsbe. ser have sin frie Gang." Se ogsaa Pag 420, hvor Dr. Walther citerer de het aarsortie Ord.

Dr. Walther fremstæter dernæst det Sper. Småal:

"Hvad maa Presten gjøre, naar han ikke kan saa tilslæb af Menigheden? og han spacer (Pag 414):

"Her stemmer vi attet med Jenae Faculteter Afgjørelse: Dersom Presten i sin Samvættighed er overbevist om:

1. At den nye Kaldelse er et retmæssigt, guddommeligt Kald,

2. i hvilket han harber at gjøre no en større Myte i Guds Rige, og

3. han anvende sit betroede Pund bedre, og

4. isoler, at efter forudgaaende Bo. og indhænget Maab af andre forstandige og samvættighedsfulde Personer hans Hjerte før ham til den nye Kaldelse, saa har han let set at gjøre den Slutning, at han

1. at skyldig Lydigheid mod Gud, Højheds Hæste,

2. for at leve en rolig, fredelig og morlægshed.

3. for at hænde fremtidige unge Tanter og Anfægtelser.

En smuk Julegave

BORTGIVES FRIT!

Bestærende af en elegant

Dagbog og Noteringsskalender

LÆRNEFORMAT,

Indbunden i smukt bøjligt Bind,
der foruden Almanak for 1902 indeholder et fuldstændigt Atlas over de Far. Stater og Bæsiddelser i Ø. Kort, astronomisk Liste over Følelæsningerne 1902, Postkontrolstalter, Maanskifter, Vejsignaler, Mynt Maal og Vægt, Forskellige Avisindskrifter på Modstykke i Forlagsstiftelses tilfælle og øjeblikkelig Hjælp i Udgivelses-

tilfælle.

Et smukt Bind ut

Illustreret Familie-Journal,

156 Sider, lig en 800 Bogstaver indeholdende over 300 mindre Noveller, Fortællinger, Digte og Billeder, samt en smuk Bog på 100 Sider, Fortællinger af de bedste danske og norske Forfattere, bestillet i smukt Omslag.

Alt dette leveres aldrig pris til Enhver, som indeholder 300 for 15 uafhængige No. af "Illustreret Familie-Journal", der vil udkomme i Löbet af Aaret. Hvert Numer indeholder fra 18 til 20 Bilder med afslutende Fortællinger, Digte, Billeder, Gauder o. s. v. samt Bognamodeler og Fortegnelser over Hjemlandenes og udvalgte Bøger. Hvert Numer danner et smukt komplet Heft.

Illustreret Katalog frit.

C. RASMUSSEN PUBL. CO.,
ESTABLISHED 1874.
235-5. Avenue, S. Minneapolis, Minn.

Uhr og Kjæde for en Dags Arbejde.

Gutter og Piger! Vi vil sende Eder et Nikkelpænteret Uhr og Kjæde for at sælge 18 Packer Blåine-dens bedste Blændening for Vækst i Yorden—for 100 Pakken. Send Eders Adr. og vi sender Blåine portofri samt stor Præmialiste. Ingen Pengesortkønnes. BLÅINE CO., Box 5, Concord Junction, Mass.

Dedes bemærket.

Gaver til det vordende Barnejemi sendes h. rester til G. O. Gadsen, Menighedens Købmander, stedetsfor til D. L. Kraabel, Parkland Wash.

L. Larsen.

H. V. ROBERTS,

Candlings.

Crown and Bridge Work a Specialty
Call and get prices.
Room 206, 1256 Pac. Ave. Tacoma.

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,

Luzon Bldg. cor. 13th & Pacific Ave.
TEL. MAIN 303., Tacoma, Was

Abonner

paa

Herold.

4. for at undøas forstjelig Guds riale, som om han for at lave bedre Lov havde sat det gudommelige Raab til side,

5. for at hævde den theologiske Fis-
hed, på det han ikke skal lade sig gøre
til en lejet Tjenest og lade sig Væn-
spærre for alle fruenske Besværlighed
ved dette Måbuel — har jæld Faste,
Magt og Ret og ejer Omstændighed-
erne er forpligtet til at følge dette or-
bentlige Raab og et vækstaa (urgren)
sin Rissel — hvorfor han tilpå må
tage Hjælperen af det apostoliske Ord
(Act. 5. 9.) Man må adlyde Gud
mere end Menneskene.

D g fortæller vi os ganske ill, at
Patronerne (d. e. h. Menigheden) i
Betragning af de netop anførte
Grunde og Omstændigheder villigt vil
give ham Rissel.

Decimod inbendes: D t vil falde
Presten tungi at forstørre, om han uden
nogen vigtig Virkning vil e forlade en
jællende, fristelig Menighed, som ikke
fører ham tilbage. Men herpaa sno-
rer den øste anførte, af Tübingen Theo-
lojerne tilhørte, theologiske Beträk-
ning: „Vigesom den menneskelige For-
nuft plejer at gruble over andre Guds
Gjerninger, saaledes gjør den også, naar
det gælder en from Prests Raab-
selsse. Thi her hviler den Raabsels-
sels Hjerte og Tanke ikke, og Fornuft
vil hænge hvæl ved det joediske, sei-
snart til deres Kunst og Vensteb
blant hvilke den lever også. Unde-
saadanne Indflydelses minder en iron
Prest sig om, at han er mere forpligtet
mod Gud end mod Verden og alt, hvad
i den er. Thi han roser sig som en
Guds Tjenest og Sendebud og holder
sig Embede for et Guds Embede. Vi-
gesom han da med samme Embede
hviler Gud til, saa skal han også i
nemlig se han til Gud. Og ligesom
han ellers i hele sit hellige Embede ikke
lever Mennesker men Gud til Behag,
og her ikke skal se efter Verdens Kunst
eller Ugunst, saa ledes et det rettere,
at han ved sin Raabselsse overvejer, om der
er gudommelig og fristelig. Hænder
han bette og er i sit Hjerte overbevist,
saa man kan bete og også adlyde Gud
mere end alle menneskelige Indflydelses
og hjælpe Tandee. Gud har alle
Mennesker. Hj. næst i sin Raab og
kan give os og vores andre tro Venne
og Velværdere“ (Pag 414 og.).

Det er altid ikke saa, at Tihot
og Taarer skal have en tilbage, da
heller ikke Paulus lader sig binner ved
disse (Ap. Gj. 20. 7.) Dort age' ses
at en rice prest aldrig har den udliggelse
denne Herres Wilje, derjose sun alt ejer Samvittigheden et pligtige til-

Menighed til en Tidretterlæring for de
gode, til en Støjs for de onde og til
Adræsel for begge... Denne Vor-
talbelse af deres Prest (øger sine De-
nner Theologer) skal heller anspreke Til-
hørerne til Gud, at de af et til beh-
ærdig, forgyldt Hjerte skal antænde
Gud om en anden duglig Lov r, end
at de skulle ville hænde en ordentlig
Raabsels Gang. Detuden er disse
Tilhørernes Taarer et offentligt Bid-
nebbyd om, at Presten hos dem har
stillet sig vel og saaledes, at han er
øngtig og værdig til at besværes til en
vigtigere Tjenest.“ (Pag 415)

„Tilmed er en Prest ikke en Menig-
hebs lioegre Tjenest, men en Tjenest for
Kristus og ha s Rissel“ (Pag 415)

„Naar derfor Gud Herren ved et or-
bentlig Raab af dem, som i Risen har
Magt og Ret til at falde, forbeet h m
(Presten) til andre Steber, saa er det
ikke at anse for en forbudet Lust, men
meget mere for en hel, gudommelig
Hjerning til at erkende hans gudom-
melige Hj. fra i Kirkens Styrelse og
Opbyggelse og til lydigt at følge hans
gudommelige Willie. Pag 415 fg.

„Den berf. t. som vil tage sin Sam-
vittighed iagi, lade sig ikke for et
Slæppet Brug eller en Haandskuff
Chr. & Stylt forsytte fra et middel-
mædigt Embede til et formennlig
storke, men han underlæge noie og følge
i denne væstlige Taz, haab den
apostoliske Præcis byer og Kirkens
Gavn og Tilhørernes Elde er uoverligt paavil,
saa man dog Rissedigelsen af en i Em-
bedet staaende Prest ikke enten (og med
rette) ved forudgaaende Tilstemming,
at Raab da være, at denne, uden til-
hærdelige Grunde, hvorum andre for-
nuftige Mennesker har at dømme, blev
taget, eller dog med efterhængende Bi-
sild af den Menighed, som Presten har
forpligtet sig til.“ Faculteter i Wit-
tenberg. Pag 419.

„Angaende Menighedens Pligt til
at samvittige, naar dens Prest talbes
indhæftet hen, skriver det theologiske
Facultet under Joh. Gerhardo Forfædt
i Aaret 1617. Om vi end ikke far-
ve deres Selvstyrkelse, som uden or-
bentlig Raab, uden Raabværdighed
iiden støre Gavn for Kirken og ude-
mædige Grunde øste foran der sin Tje-
neste i Kirke r, saa kan vi dog paa det
inden Elde heller ikke paa wogen
Raade bifalde deres Menighed, som hol-
er for, at en falbet Kirkens Tjenest ikke
med god Samvittighed kan forlade sin
fortrige Stilling, i hvilken Gud fra Be-
næbelsen har sat ham, og antage et
andet Raab. Det medfatter kan efter-
vist af Guds Ord, 1 Tim. 3. 13, af
ghildige Eksempler, Timotheus' og
Titus' i den første apostoliske Kirke,
som og andre fromme Biskoper og
Prestere i den gamle Kirke, fremdeles
af mange Kirkelove fra de gamle Kon-
cilier og Fader, og andre urordelte
Grunde. Angaende det andet Spørge-
maal, om Juniperne, det er de som har
Raabretten; her altid Menigheden,
med god Samvittighed kan holde paa
sin Prest, eller om de ikke meget mere
ejer Samvittigheden et pligtige til-

fuldbringes retnægtigt, naar Risen
paa denne Raade forslutter Ordet
Tjenere.“ Pag. 418.

„Imidlertid bliver ikke dermed deres
Letfordelighed billige, som uben tvin-
gende Ros, og uden gæste venskab.
Rette for Risen øste foran der sin
Stilling... enten for støre og rigelige
Lov eller for at blive fri for Ar-
beide, som de dog funde ubister, eller
for at opnaa større Hj. eller deslige
timelige Fordele.“ (Pag 418 fg.

„Bedsmullen af, ont og hvoer en
Prest, jaw er i Embedet kan gjøre størt
Rytte af høen, er ikke alene af Pr. Risen
Dommerkraft (judicium)... heller ikke
af deres, som falber ham, heller ikke af
deres, som skal give ham Rissel, men
af alle disse sammen og af Preb-
teriets (Præstelabut) fornuftige Be-
trækning. Og da, naar Sandhældig-
heden af støre Rytte paa Prestens og
Tilhørernes Elde er uoverligt paavil,
saa man dog Rissedigelsen af en i Em-
bedet staaende Prest ikke enten (og med
rette) ved forudgaaende Tilstemming,
at Raab da være, at denne, uden til-
hærdelige Grunde, hvorum andre for-
nuftige Mennesker har at dømme, blev
taget, eller dog med efterhængende Bi-
sild af den Menighed, som Presten har
forpligtet sig til.“ Faculteter i Wit-
tenberg. Pag 419.

„Angaende Menighedens Pligt til
at samvittige, naar dens Prest talbes
indhæftet hen, skriver det theologiske
Facultet under Joh. Gerhardo Forfædt
i Aaret 1617. Om vi end ikke far-
ve deres Selvstyrkelse, som uden or-
bentlig Raab, uden Raabværdighed
iiden støre Gavn for Kirken og ude-
mædige Grunde øste foran der sin Tje-
neste i Kirke r, saa kan vi dog paa det
inden Elde heller ikke paa wogen
Raade bifalde deres Menighed, som hol-
er for, at en falbet Kirkens Tjenest ikke
med god Samvittighed kan forlade sin
fortrige Stilling, i hvilken Gud fra Be-
næbelsen har sat ham, og antage et
andet Raab. Det medfatter kan efter-
vist af Guds Ord, 1 Tim. 3. 13, af
ghildige Eksempler, Timotheus' og
Titus' i den første apostoliske Kirke,
som og andre fromme Biskoper og
Prestere i den gamle Kirke, fremdeles
af mange Kirkelove fra de gamle Kon-
cilier og Fader, og andre urordelte
Grunde. Angaende det andet Spørge-
maal, om Juniperne, det er de som har
Raabretten; her altid Menigheden,
med god Samvittighed kan holde paa
sin Prest, eller om de ikke meget mere
ejer Samvittigheden et pligtige til-

For 10c i Sölv

(eller Træmærker, 1 eller 2c)

Jamt Raune, van 10 Sandbærbare sen-
ge, hævet i Umlag, et smalt Bind af
Illustr. Familie Journal,

186 Bilder, lig en 800 Bogbilder inde-
holde over 100 mindre Bla-
veler, Fortællinger, Digte og
Billeder, jamt

tek Jævntidige No. af Bladet,
her vil afskomme i Etat of Commerce.

Hver Raune indeholder fra 16 til
20 Bilder med affattende Fortællin-
ger, Digte, Billeder, Blaaber o. s. v.
jamt Bogalmelbesser og Fortælle-
te over Djævlandenes og udbomme
Boger. Hver Ra. koster et smalt
kompletteft. Illustreret Catalogus.

C. Rasmussen Publishing Co.

Statuet 1874.

235 Fifth Ave. S. Minneapolis, Minn.
Wilde Bambinavis Bokhandel i Amerika.

Netop Ankommel.

Et Stort Udvalg

— Af —

Skolebøger, Bibler, Salmebøger

“Hymubooks” og andre Bøger
stiftede til Julegaver osv.

VISELL AND ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1308 Pacific Ave.
TACOMA, WASH.

Student- Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

326 Pac. Ave. . . Tacoma, Wash

50 YEARS'
EXPERIENCE
PATENTS

TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS ETC.
Anyone sending a sketch and description may
quietly assume our opinion free whether an
invention is properly patentable. Application for Patent
and drawing must be made to us. Office agency for securing patents.
Patents taken through Munn & Co. receive
special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest illus-
tration of any scientific journal. Turned out
each four months. It is sold by all newsdealers.
MUNN & CO., 30 Broadway, New York
Brooks Otis, 407 F. St., Washington, D. C.

Guldgraber.

D. Jonassen.

"De søger alle sit eget, ikke hvad der hører Kristus Jesus til." Saaledes maa St. Paulus sage (Fil. 2, 21.) han som ved Guds Maade søger at være alt for alle, alles Ejenter. Men denne Klage af St. Paulus vil nu den Helligaand ringe ind i vores alles Hjertet, derfor har han satet den komme til os i Bibelen — og den er dersor ogsaa et Ord til os. Og Guld, Hart, Kræftigt Guld indeholder da ogsaa denne Klage — og om vi tog den til os skulle vi ogsaa vorte rigtige i Guds og Kristi Et-hendelse og blive saadanne som søger ikke sit eget men hverandres Bedste idet vi opfyldende Kristi Lov, hvori hver-andres Byrde. I en Menighed skal vi tjene Kristus og tjene hverandre, og dette kan vi kun da, naar vi ikke søger vores eget, men det der hører Kristus til. Her saar vi ikke se paa egen Fortdel og egen Magelighed og drage os saa meget joen muligt ud af og luge lun vores eget og pleie Egentjærligheden. Mere stuld: alle saa endrægtige og i et Sind, hjælpende hver-andre og sætte den ene den anden. Et der en Moses saa trænger han en Aaron og en Hur og disse trenger saa vel en Miriams Hellige Sang. Et der en Luther, arbejdende og hjælpeude, søger ikke sit eget men hvad der hører Kristus til, saa behover han ogsaa "Medarbejdere" — og trostast Brodres Hjælp. "Om nogen undrager sig, har min Sjæl intet Behag i ham," saaledes har Herren talt og dette vor jo være os vel. Velan, lad os da alle soge hvad der hører Kristus til, der er jo berett han giver os Maadesiden og Maadeaaret. Og nu da han alder i sit Evangelium har runget et nye Kirkhaar, Maadesaar ind for os, lad os da bruge det i hans Ejensete, som kommer til os sagtmodig og som en Frelser, men som alder vil komme ligjen som Dommer i al sin Hellighed. Vi skal være hans egne og tjene ham — og ikke soge vores eget. Maatte dette Maadenes Aar finde os som dem der gjor hans Gjerning og som ikke søger sit eget. Maatte vi tjene Kristus i hans hellige Lemmer og gjore midt andre hvad vi ville andre skalle gjøre mod os.

Betalt for Herold.

Clara J. Sandenbub, Maafred	.8	.50
Emil P. Olson, Mayville50
Past. G. J. Brevil, Brooklyn	1.00	
L. Tibemansen, Spring Grove	1.00	
L. L. Fagerholte, Halton50
Paul Olson, Clayton50
A. G. Rumb, Barton	1.00
O. K. Ellingsen, Gary50
C. O. Hover, Garn50
Past A. G. Lien, Gary50
H. Kilbel, Strandall50
G. Nasmussen, Astoria50
A. P. Mosler, Salt Lake City	1.00	
Past A. G. H. Overn50
Douglas Huley Buden75
Erik Kittelson, Straker Norge75
J. H. Kopperdahl, Viking50
John Erickson, Hindley50
Henrik Johnson, Akron	1.00
Eben Gundersen, Rugby50
Clara Elias, Bloomer50
Carls Arne, Viking	1.00
Ole O. Longreich, Aberdeen50
Past O. Nissen, Wilbur50
O. O. Kopperud, Norm Grove	2.00
H. G. Brusladt, Harmony70
Mrs. Nærne Nelson, Harmony	1.20
S. Gullikson, Prairie Queen50
Ole Rosden, Winlock	1.00
Past J. L. Olsenbahl, N. Viking	5.00
L. Sanderson, Harmonia10
M. C. Sandnes, Chums50
Past A. P. Xavier, Ridgeway50
Mrs. A. P. Xavier, Ridgeway50
O. O. Qualey, Ridgeway50
Veder O. Blaasid, Gibbon	1.00
Einar Lund, Pelican Rapids50
Mrs. O. M. Wiger, Ranson	1.10
Mrs. G. Krull, San Francisco	1.00
Elias Peterson, Dutchy50
Chr. A. Weisman, Almira	1.00

Nettelleje: I No. 48 af Herold er solsteret for S. O. Bergesen 50c; skal være: S. O. Bergesen.

Til Afbetaling paa Skolens Hjæld.

Bed Past B. Herstad fra følgende!		
Past Nissens Hald.		
Jens Petersen, Almira	10.00
Jonas Jensen, Almira	5.00
L. J. Lauritsen, Wilbur	25.00
H. M. Hansen, Wilbur	25.00
Holger Jorgensen, Wilbur	25.00
Die Thompson, Sherman	2.50
I Nordby, Sherman	1.00
Mrs. A. Christensen25
J. P. Martin	5.00
Mrs. A. Martinsen	3.00
P. Martinsen	1.00

Past Harstads Hald.

O. W. Greisbrol, Parkland	14.00
E. P. Bland, Parkland	10.00
Past L. E. Foss's Hald.		
Martin Gundersen, Stanwood	10.00	
Past C. M. Holmens Hald.		
J. B. Losgren	10.00
John Andersen	5.00
Emil Pedersen	5.00
Charlie Kaderberg	1.00
Joe Carlsen	1.00
Past O. M. Holden	296.00

318.00
Missa Emma Grundeson, Byg-
land, Minn 3.60
Mons Knudsen,
Raskjærer.

Ret II

Alle, som sender os penge til at be-
tele stat var lotter med, maa opgive
nægtig bestribsle af lotterne saasom
lotterns nummer, samt hvilken "Block"
og "Addition" de ligger.
Uden at vi har disse oplysninger
kan vi ikke være ansvarlige for om en
sejl begaas.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

EIERE AF

LIEN'S PHARMACY,
(Tilligere Central Drug Store.)

Apothekervarer, Chemikalier og Co-
et Articles.

Ole B. Lien har mange Aars Er-
faring som Apotheker, er astid tilstede
og man kan der trygt stole paa at han
Recepter udskynde med Omhu og Mi-
agtighed.

1102 TACOMA AVE.,

TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

J. M. Arntson,

Northingsforet.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
og afd. Klæsider, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall

TACOMA. - WASH

Dr. D. A. Gove.

SPANAWAY.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe

and

Wagon-Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Pacific Districts Prester.

Aabergen Chr. Genesee, Idaho.

Aabergen J. N. 2106 Adeline St.

Parkland Cal

Blæslien J. Box 175 Rockford Min.

Borup W. Cor. A. & Pratt Street Eureka Cal
Christensen M. A. 1422 7th Ave., Seattle,
Wash.

Carlsen, P. N. M. Box 401 Howard
California.

Foss L. G. Stanwood, Wash.

Gruenberg O. 1663 Howard St.
San Francisco, Cal.

Hagoes, O. 425 East 10th Street,
Tel: Green 863. Portland, Ore.

Harstad, B. Parkland, Wash.

Holden, O. M. Astoria, Oregon.

1476 Grand Ave.

Johansen, J. 204 3rd St. Fresno, Cal.

Karsen, T. Parkland, Wash.

Lane, Geo. O. Box 286, Fairhaven Wash.

Milisen, C. Box 97, Wash.

Petersen, N. Silverton, Oregon.

Sperati, C. A. 2550 So. 3rd Tacoma,
Wash.

Stensrud, E. M. 235 18th St.
San Francisco, Cal.

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Stövler

faaes hos vor erfarene Sko-
handler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
Olson baade har, hvad du
traenger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogenanden
Handlende.

Parkland-Nyheder.

Mr. D. T. Kraabel og hustru, som i flere uger var i Besøg hos Slegt og Venner i Wisconsin og Nord Dakota, er lykkelig komme hjem igen.

Sidste Lørdag kom Pastor Horstad hjem fra sin Reise i Douglas og Lincoln Co. Et Par breve til fra Reisen vil måske blive optaget i Bladet.

Der et Nyligt om, at et mildt Tilsætde af Kopperne stol have vist sig i Nabologet. Selv om at Nylget skalde være sandt, synes dog ingen at være dei mindste bange deraf.

Vinterterminen ved Pacific Lutheran Academy begyndte den 6te Januar. En del nye Børn er scantes island, saa vi vil forhaabentlig blive i Stand til at medtage alle, som kommer.

Vaa Islandsatelsen af de to nederste Stolverb af Stolens nærdige Del arbejdes nu stiftigt. Dr. D. G. Storaasli, den yngre, og S. Simland driver Snedlcarbejdet og Mr. Swanson lærer og skal senere vlastre.

Mr. A. Andersen med Familie, som sidste Sommer kom hid fra Minnesota, tænker straks at reise til det sydlige California. Og saa denne Flytning foretages af venien til hans kone Helbred. "Herald" ønsker, at den forsømde Hjælp måtte findes.

Fra andre Kanter.

Pastor M. A. Christensen Menighed i Seattle skal, om Gud vil, holde Indvielse af sit nye Kirkebasement om Aftenen Nytaardsdag.

I Omegnen af May 15 Ml. sid fra Danmark i mler sig flere og flere lutheriske Scandinaver. I den senere tid har de begyndt alvorlig at tale om Dannemøn af en lutherst Menighed og han mere Betjening fra Parkland.

Mrs. Asbjørn Myhre ved Nøv har i længere tid været sygelig. Den 22de kom hendes Døbsdag og den 24de siebedes hendes jordiske Lebninger til hvile paa Gravpladsen sørendorp Byen. Hun efterlodder sin Mand og

8 Born. Herren trøste og styrte te sorgende.

Den glædelige Nøhed kan meddeles, at Metropolitan Bank, som for nogle uger siden paa Grund af et "Run" paa den, blev nødt til at lulle sine Døre, snart skal have ordnet sine Sager saaledes, at hver Mand kan få bele sit Tilgørehavende. Dette glæder vi os meget over, ikke bare forbi vi ved at denne Ulykke tog meget hardt haade paa Presidenten Mr. Caesar, og Stasjeren, vor øble og fintstående Landsmand Hr. Ole Selvig, men også og især fordi mangfoldige ærlige Arbejdere ved denne Føllest vilde have tabt omrent al sin jordiske Ejendom. Vandervilt i New York skal have vanlaget sig at hjælpe sin Stægtning Mr. Caesar ud af den store Nød. Det var godt gjort.

En Julesalme.

I dag Guds Øster er fuldbragt,
Som han til Fadrene har sagt,
Gud sig med os forener,
Det lidet Barn paa Moders Gang
Har løslet frem en Englesang
Og Englene os tjener:

Han er
Nu her
I vort Klæde
Og er rede
Og til røbbe,
—Deraf skal han Jesus hedde.

Den Kvindested han er nu her,
Det glade Bud os Engle bær,
O lad os da sjunge
Af Djæret ham en Vælomstang,
Og fødre Jul med Jubelklaug,
—Gud Isse selv vor Tunge.

Kæd ind
Du min
Juleglæde
Ieg er rede
Dig at loede
Net en Vælomstang med Glæde.

Vælkommen til vor arme Jord
Du Kongeson, du Guddomkorb,
Vælkommen i vort Klæde —
Du tager dig vort Regnslab paa
Og vil for os i Dommen staa,
Deraf du er hænede.

Paa Straa
Du laa
Svob i Klude,
Mens derude
Engle sjunger:
Være være, saa det runger.

Saa følter jeg da Jul hos dig,
Og du — du følter Jul hos mig,
Mens Engle glade hvæde.
Og Julesys i hvert en Braa

De kunne stal for store, smaa
Og lyse paa vor Glæde.

Saa vi

Nu i

Disse Dage

Net kan smage

Juleglæden,

Som en Smag af Evigheden.

O. Jonasson.

Bedrag i Dødens Alvor.

Hun laa for Døden. Vinene vor halvt lufte, Mandebrettet gik tungt. Hun var ung, menneskeligt talt for ung til at dø. Mand og to smaa Børn stod græbende ved Sengen. Jeg havde tal med den syge om hendes nærsore-staaende Endeligt. „For Gud er vel ingen Ting umulig,” havde jeg sagt, „men De soler vist selv, hvorledes det staar til med Dem. Herren er nær. Tænk paa Deres Sjæl mere end paa Mand og Børn. Net Deres Blit paa Frels. ren. Grib ham, der dyde for Dem og har sonet for Deres Syndet med sit Blod.“ Saaledes lidt omrent mine Ord, og jeg sluttede med en alvorlig Ven. Hun havde forslaet mig; men hvad der foregik i hendes indre, ved jeg ikke. Jeg havde hun hjænde saa Dage, men intet Troebvid-nedbyrd hert af hendes Mund. Jeg mærlede, at hun hang ved Livet og at Stilsmissen fra Mand og Børn var strækkelig for hende.

Nu gik Doren op, og Bogen trædte ind. Jeg hjændte ham, at han vor af dem, der forbød at falde Presen til sine Patienter. Uden at tage Notis af mig, gik han hen til Sengen og spurgte efter Besindendet, folie paa Bulsen og sagde: „De er bedre end i går, det vil snart grie sig. Jeg vil i række Dem noget, som De må ta e hoeranden Time og imorgen tænker jeg, De vil være udenfar Fare.“ Han satte sig ved Borbet og løb som han stred; men der kom intet Ord og han tog Hat og Stol og sagde hvælende til Manden, der fulgte ham til Doren: „Hun vil neppe leve til aften, der er intet mere at gjøre. Trost Dem.“

Han havde Net. Efter to Timers Forløb var hun død. Hvilken Glædighed saaledes at begrave paa Døbs-leiet og forholde Sandheden, der maa-

ste lunde frelst Sjælen, omend Legemet var Døden hjemfalden.

Men det kun er blandt Ørger saa-danne samvittighedsloje Mennesker findes?

WHITE'S NEW MAP

Of Pierce County Wash.
and the south third of King County is guaranteed to be correct, complete and up-to-date.

It shows all natural features, railroads built and under construction, street railways, county roads, incorporated city boundaries, mining districts, post-offices, important places, donation claims, sectional lot numbers, latitude, longitude, etc.

FORTUNES HAVE BEEN MADE FROM INFORMATION OBTAINED FROM A GOOD MAP.

It is handsomely lithographed on good paper 28x39 inches.

Order early as the edition is limited. For sale by

D. H. WHITE
515 Bernice Bldg. near 11th and Pacific Ave., Tacoma, Wash.

Price mounted on rollers, with best quality paper, \$1.00, express paid.

Price unmounted, good paper 50 cents, post paid.

Price pocket edition, 80 cents post paid.

LOCAL STEAMERS.

—:VICTORIA ROUTE:—

Thompson Steamboat Co.
THE NEW MAIL STEAMER
"MAJESTIC"

Lv. Tacoma 7 a.m.,
Ar. Victoria 3:30 p.m.
Lv. Victoria 8 p.m.
Ar. Tacoma 6 a.m.
Daily except Sunday.

WHATCOM ROUTE.
Steamer "Sehome"
Leaves N. P. Dock at 2 p.m.
Tuesday, Thursday and Saturday, and Steamer
"State of Washington"

Leaves Yesler dock, Seattle,
10 p.m. daily except Sunday,
carrying passengers and freight for
EVERETT, ANACORTES, FAIRHAVEN, WHATCOM AND BLAINE.

Connecting with railways at Anacortes and Whatcom.

DODWELL & CO., Ltd.
General Agents.

625 Pacific Ave. Phone Main 98

Abonnér paa "Pacific Herald"
pris 50c om Måned.

